A°. 1835. N°. 39.

SURINAAMSCHE Courant. LETTERKUNDIG Dagblad.

Vrijdag den 15den Mei.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Den 15 *Mei* 1835.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de na te melden Slaven, te weten:

Van J. GROOFF, voor de Slavin *Jetta*, hem in eigendom aankomende.

Van A. ROELOFSZ, als Straatvoogd over- en voor den Slaaf *Abraham*; welcer aangekomen hebbende den Boedel AVANTUUR ADOLF van WINDHORST.

Van H. J. FRANKE, voor de Slaven Kinderen *Lotje*, *Hendrik* en *Jacoba*; haar in eigendom aankomende.

Van RAPHAEL FERNANDES, voor de Slaven Kinderen *Johannes* en *Abraham*; hem in eigendom aankomende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO, *den* 15 *Mei* 1835.

Op HEDEN ten huize van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, geen *AVOND-GEZELSCHAP* zullende worden afgewacht.

Zoo heeft de ondergeteekende de Eer, zulks ter kennisse van het Algemeen te brengen.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 23 Maart 1835.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 9 Maart.

Volgens berigten van de KAAP DE GOEDE HOOP, van 31 December, hebben de Kaffers in de laatste dagen dier maand eenen inval in de Kaap-kolonie gedaan, en daardoor algemeenen schrik en ontsteltenis verwekt. Zij zijn, zoo men meent, ten getale van 9000, de groote Vischrivier, die het Oostelijke gedeelte der kolonie van de aan de Kaffers overgelatene landstreken afscheidt, overgetrokken, hebben talrijke kudden weggeroofd, de bewoners van verscheidene afgelegene landhoeven wreedaardig vermoord, en bevonden zich den 24sten December niet zeer verre meer van Grahams stad. Aldaar had men alle maatregelen genomen, om, zoo deze roofzieke horden de stad zelve waagden aan te tasten, zich tot het uiterste te verdedigen. Voor de vrouwen en kinderen waren geschikte schuilplaatsen ingerigt, en alle mannelijke ingezetenen waren gewapend, zoodat men met omstreeks 900 man eenen aanval des vijands zou kunnen afslaan. De Luitenant-Kolonel Somerset, die te Grahamsstad in bezetting lag, was met een kleine bende ruiters de Kaffers te gemoet getrokken; doch had weinig of niets tegen hen kunnen uitrigten, daar zij hunne bewegingen met ongeloofelijke snelheid ten uitvoer bragten. De Luitenant-Kolonel was dus met zijne manschappen, doodelijk vermoeid, te Grahams-stad terug gekeerd. Bij het afzenden dezer berigten was aan de Kaapstad eene versterking van troepen en een voorraad krijgsbehoeften op drie vaartuigen ingescheept, welke onmiddelijk naar den omtrek van Grahams stad onder zeil zouden gaan. De Hottentotten hadden zich in grooten getale bij de verdedigers der kolonie gevoegd.

Duitschland.

FRANKFORT, 12 Maart.

het *Frankfurter Journal* laat zich volgenderwijze hooren:

Het in den nacht van 1 op 2 dezer tusschen 1 en 2 ure plaats gehad hebbende overlijden van Z. M. Keizer Frans I van Oostenrijk heeft voornamelijk aan onze stad een zeer gevoeligen slag toegebragt, want aan de krachtdadige medewerking van den thans ontslapenen Monarch heeft zij het herstel harer onafhankelijkheid te danken. De smart wegens den zoo algemeenen geliefden Vorst is mitsdien onder alle standen onzer ingezetenen ten duidelijkste op te merken, ook zonder dat, gelijk voormaals, zoodra een Duitsch Keizer het tijdelijke met het eeuwige verwisselde, het dagelijks tweemaal gedurende vier weken luiden der doodsklok ons het smartelijke verlies voor den geest houdt. De stille rouw is diep in het hart onzer burgers gevestigd, die innig beseffen wat Duitschland, wat zij zelven in den tot een zalig oord overgeganen Monarch hebben verloren. Onze onverdeelde liefde en vereering gaat thans over op den eerstgeboren zoon des ontslapenen, den thans regerenden Keizer Ferdinand I, wien de Voorzienigheid eene heilrijke regering en eenen door goede gezondheid verheerlijkten hoogen ouderdom moge verleenen!

Frans I, Joseph Carel (vroeger, als Roomsch Keizer Frans II), Keizer van Oostenrijk, Koning van Hongarye, Bohemen, enz., Aartshertog van Oostenryk, enz., was de zoon van den Roomschen Keizer Leopold II en deus gemalin, Maria Louïse (dochter van Koning Carel III van Spanje). Hij was geboren den 12den Februarij 1768, en bereikte derhalve den schoonen ouderdom van ruim 67 jaren. Daags voor zijn verscheiden, den 1sten Maart, den dag op welken Z. M. des avonds het laatste Oliesel werd toegediend, was hij ook in 1792 zijnen Vader in al de Oostenrijksche erfstaten in de regering opgevolgd; hij werd als Koning van Hongarije gekroond, op den 6den Junij 1792; tot Roomsch Keizer verkozen op den 7den en te Frankfort aan den Mein gekroond op den 14den Julij 1792, en werd Koning van Bohemen op den 5den Augustus deszelfd n jaars. Nadat Frankrijk op den 18den Mei 1804 tot Keizerrijk was verheven, verklaarde hij zich bij patent van 11 Augustus en proclamatie van 7 December 1804 tot Erfkeizer van Oostenrijk. Toen in Julij 1806 het Rijnverbond tot stand kwam, legde hij op den 6den Augustus 1806 de Roomsche Keizers- en Duitsche Koningskroon alsmede de regering des Duitschen Rijks neder. De eerste gemalin des Keizers was eene dochter van Hertog Frederik Eugenius van Wurtemberg, die den 18den Februarij, 1790 overleed. Zijne tweede gemalin was de dochter van Koning Ferdinand IV van Sicilie, Maria Theresia, welke hem dertien kinderen baarde, en onder deze de thans regerende Keizer Ferdinand Carel Leopold Joseph Marcellin, geboren den 19den April 1793. Uit zijn den 26sten Januarij 1803 gesloten derde huwelijk met Maria Louisa Beatrix, jongste dochter van zijnen oom, wijlen Aarts-Hertog Ferdinand van Oostenrijk, Hertog van Modena Breisgau, heeft hij geene kinderen nagelaten. Met zijne vierde gemalin, Charlotte, tweede dochter van Koning Maximiliaan Joseph van Beyeren, heeft hij zich in November 1816 in den echt begeven, welke den 25sten September 1825 als Koningin van Hongarye te Petersburg is gekroond.

—De *Frankf. O. P. A. Zeitung* bevat het volgende artikel, gedagteekend uit Pruissen dd. 22 Februarij:

Men wil hier weten dat het de ernstige begeerte der Noordsche Mogendheden is, in overeenstemming met Engeland en Frankrijk, aan Europa den duurzamen vrede te geven, en dat hunne Vertegenwoordigers instructien in dien zin naar Londen medegenomen hebbende, welke instructien dan ook eenige inwilligingen in eenen gematigd liberalen zin niet sluiten. Thans, nu in Duitschland, Polen en Italie de rust weder hersteld is, heeft men minder den uitwendigen invloed te vreezen, en de verbondene drie Mogendheden weten zeer wel, dat zij de eigenaardige, tot hervorming naderende inwendige aangelegenheden van Frankrijk en Engeland goedkeuren moeten, zonder welke goedkeuring aan geene bevrediging van Europa te denken valt.

Frankrijk.

PARIJS, 16 Maart.

—In het *Journal des Débats* leest men het volgende:

De ministeriele zamenstelling, die Zaturdag jl. scheen geklonken te zijn, is des Zondags reeds weder in duigen gevallen, en wij meenen te kunnen verzekeren dat de kroon er heden bepaaldelijk van heeft afgezien. Ook meenen wij te weten dat zij de beweegredenen tot haar besluit genut heeft in de zekerheid, welke zij heeft verkregen van den tegenstand, dien een der voornaamste maatregelen, met welke het nieuwe ministerie zouden moeten debuteren, in den boezem der Kamer zoude ontmoeten.

— In den *Impartial* leest men:

Zoo op het oogenblik verneemt men, dat alle ontwerpen tot ministeriele zamenstellingen in de kaars zijn gevlogen, en dat de Maarschalk Soult andermaal aan den Koning verklaard heeft dat hij zich buiten staat zag een kabinet op te rigten.

Naar luid dier zelfde zegslieden zoude den Maarschalk Géard de last opgedragen zijn, die vroeger aan den Hertog van Dalmatie was toevertrouwd geweest, en eerstgemelde zoude op zich genomen hebben de zamenstelling van een nieuw ministerie te bewerken. Ware dit zoo, dan zoude het zeer moeijelijk zijn te onderstellen dat het kabinet zoude kunnen opgerigt worden vóór den dag, welken de Kamer tot de interpellatien heeft bepaald tegen het geval dat het ministerieele interregnum nog zoude voortduren; en de openbare meening zoude nog voor eenigen tijd de gevolgen dier jammerlijke onzekerheid te verduren hebben.

Ons ontbreekt de tijd om deze twijfelingen op te helderen en die geruchten toe te lichten, welke overigens ons toeschijnen bevestiging noodig te hebben.

— In den *Censeur* van den 5den lezen wij het volgende:

Heden zeide men ter beurze van Lyon, dat het getal der sterfgevallen te Marseille op den 3den Maart, tot 130 was gestegen. Wij hopen dat deze berigten zullen overdreven zijn.

— In de *Revue du Hâvre* leest men: De Heer *** Bankier te Parijs had den nacht op het bal der Opera doorgebragt, toen hij, te huis komende drie dingen ten zijnent miste: zijne vrouw, zijn kassier en zijne kas. Van de beide eerste artikelen maakte hij juist niet veel werk, maar het derde was hem zeer aangelegen. Eenige in den haast opgedane aanduidingen brengen hem op het spoor der vlugtelingen; hij doet extrapostpaarden inspannen, en spoedt zich naar Hâvre, waar hij te middernacht aankomt: hij stapt af in het hôtel *** op den *Grand Quai*, vraagt den hospes naar de bij hem logerende vreemden en vereneemt dat de beide personen welke hij komt opzoeken, door eene gelukkige omstandigheid gelogeerd, zijn in de kamer, naast die, welke het toeval hem aanwijst, en dat zij des morgens vroeg moeten scheep gaan naar Amerika. De Heer *** verzuimt geen oogenblik, hij vordert den bijstand van zijnen hospes en van een vertrouwd persoon, en doet zich begeleiden naar de kamer, waar de beide schuldigen slapen.

Wakker geworden door het gedruisch, hetwelk de nachtelijke bezoeker aan hunne deur maakt, weet de kassier niets beters te doen dan de deur te openen en zijnen patroon, wiens stem hij herkend heeft, te voet te vallen, hem smekende haar te sparen die in de alkove, uit welke hij gekomen is, te rusten ligt. »Maar, mijn beste Frederik, waarom valt gij mij te voet? sta op; ik kom waarlijk niet hier, om mijne vrouw te halen: ik kom om mijne kas terug te hebben,» bijt hij hem in het oor. Frederik loopt naar zijne secretaire, haalt er eene portefeuille uit, welke hij den Heer *** overhandigt. Deze neemt dien aan, ziet het daarin vervatte na, en den kassier tien duizend francs in bankpapier overgevende, zegt hij tot hem: »Dáár, vriend! dat is voor de dienst, welke gij mij bewijst door mij van eene vrouw te verlossen, die zoo spoedig hare pligten vergeten heeft. Morgen kunt gij naar New-York vertrekken. Ik maak er slechts één beding bij: dat gij, namelijk, ters ond mij dit briefje onderteekent, van dezen inhoud: »Ik, enz. — — — erken van den Heer M*** ontvangen te hebben de som van 10 000 fr. voor mijne reiskosten naar Noord-Amerika en voor die mijner gezellin, Mevr. ***.»

»Frederik onderteekende, zijn patroon deed de deur der kamer op het slot, beval paarden voor te brengen en had na vijftien minuten Hâvre weder verlaten.

— Men schrijft uit Toulon van den 11 Maart hetgeen volgt:

Het rondom de Balearische eilanden verzamelde eskader der Vereenigde Staten bestaat uit twee linieschepen, twee fregatten, eene korvet en eene brik. De vereeniging der Amerikaansche zeemagt in eene haven der Middellandsche zee, doet in de tegenwoordige omstandigheden veronderstellen, dat men tegen Frankrijk niet vrij van vijandigheid is. Achter dezen maatregel zijn ontwerpen verborgen, welke ons gouvernement niet ontgaan, vermits het een fregat naar Mahon heeft afgezonden, ten einde de bewegingen van het eskader gade te slaan en daarvan spoedig berigt over te zenden. Deze zending is aan de *Bellone* opgedragen, welk schip den last heeft, om in genoemde haven te verblijven tot op het vertrek van het Noord-Amerikaansche smaldeel. De Vereenigde Staten willen door deze demonstratie aan hunne schuldvordering jegens Frankrijk kracht bijzetten. Dit is eene soort van bedreiging. Het daarzijn dezer oorlogschepen baart overigens aan den handel eenige bezorgdheid; de Amerikanen zeggen eene versterking van schepen wachtende te zijn.

— Te Madrid is de Vasten glansrijk gevierd geworden. Op eene der feestpartijen deed de Koningin Regentes de acht grenadiers der nationale garde, die de wacht hadden, in de zaal binnentreden, en danste met eenen hunner eenen contradans.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nederlandsche Kustvaarder *Dolphijn*, Kapt G. Ellart, van *Coronie*, Passagiers: de Heer Baron *Bouvé*, Echtgenoot en Kind, de Heeren *J. da Sylva* en *Bretos*.

Den 13den, de Zweedsche Schoener *Harriet*, Kapt. A. Blijdea, van *Demerarij*; Passagier den Heer *R. Beijer*.

Idem, de Nederlandsche Kustvaarder *Gouverneur Generaal Baron van Heeckeren*, van de *Koronie*, Passagiers: den Heer *Faerber* en Mejufvrouw *Scheen*.

Idem, de Engelsche Schoener *Eliza*, Passagiers: *J. F. Boode* en *H. Wortman*.

Edictale Citatie.

(1080) Uit krachte van het appointement van dagvaarding bij Edicte *ad valvas curiæ*, in dato 13 Mei 1835, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, op de rekeste van HENDRIK KAMERLING en EVERT JAN WESENHAGEN als vermits, de uitlandigheid van ABRAHAM VAN MEERTEN, Executeuren in den Boedel van wijlen RICHARD VAN REES Az. blijkens Testamentaire dispositie, door denzelven in dato 17 Junij 1831, in besloten form gepasseerd en den 26 Maart 1835 morte geconfirmeerd Impetranten van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij ondergeteekende Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname* bij openbare Edicte *ad valvas curiæ*, gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle zoo bekende of onbekende binnenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen RICHARD VAN REES Az., mitsgaders elk en een iegelijk binnen 's lands, die eenig regt, actie of pretentie, van wat aart of natuur ook tot laste denzelven Boedel en Nalatenschap zoude vermeenen te hebben, geïmpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter geprivilegeerde rolle van gemeld Geregtshof welke gehouden zal worden op Vrijdag den 5den Junij 1835, des morgens ten *acht* uren, ten einde aldaar hun regt het zij als Crediteur, of hoe anders ook te doen gelden, en voorts met de Impetranten qq te procederen als in diergelijke materie gebruikelijk is, ofwel in cas van contradictie, hunne actien tegen den meergemelden Boedel, binnen den tijd van *zes* weken te instituëren voor meer gemeld Geregtshof, ofwel voor de Impetrant qq. dagelijkschen en competenten regter, op straffe dat bij faute van dien, aan de non compatranten zal worden geimponeerd *perpetium silentium*, en zij ieden verstoken zullen zijn van hun regt en actie.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo*, den 14den Mei 1835.

Paramaribo, den 14 Mei 1835.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

Advertentiën.

(22283) Op autorisatie van de Kommissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zal de Kurator en Weesmeesteren bij publicke inschrijving verkoopen:

21 Balen schoone *KATOEN*,

van de Plantaadje *Perseverance*, aankomende den Boedel JAMES HARVIE; zullende de inschrijvings billetten worden aangenomen tot Maandag den 18den dezer, des voormiddags *tien* uren.

De Scriba bij opgemelde Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

De ondergeteekende, in relatie als Kerkmees er der *Evangelisch Luthersche Gemeente* alhier, verzoekt mits deze alle degene der geachte Inteekenaren ten behoeve der *Nieuwe KERK* en het *ORGEL*, het door hun bedele als nog verschuldigde te willen aanzuiveren, ten einde in staat gesteld te worden, in de belangens van beide naar aanleiding van het deswegens beraamd *plan* te kunnen voorzien

Paramaribo, den 15 Mei 1835.

PH. STEINHARD.

(22312) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *HEDEN MORGEN*, om 9 uren op Vendu verkoopen: Provisien nieuwe 22 halve leggers damajanen beste Rum, zijde Hoeden, Eau de Cologne Lampkousjes, beste Anisette en glase Kuiten.

(22298) De ondergeteekende benevens Familie en Huisgenooten, vertrekken met het Schip *Wilhelmina Frederika*, gevoerd door Kapt. J. H. BODEMAN.

SEILER.

G. C. J. WITTE is voornemens deze Kolonie te verlaten.

(22280) AMALIA EMRIK vertrekt.

Schepen in lading.

Naar Amsterdam:

Het Schip *de Nederlanden*, Kapt. C. Hofker. — Adres bij *L. D. J. van Bommel.* — sluit 20 Mei.

Het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt P. E. Bos. Adres bij *L. D. J. van Bommel.* — sluit 5 Junij.

Het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper — Adres bij *L. D. J. van Bommel.* — sluit 10 Junij.

Het Schip *Wilhelmina Frederica*, Kapt J. H. Bodeman Adres bij *F. Bothe* — Sluit 22 Mei.

Het Schip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij *J. L. Gellée.* — Sluit HEDEN.

Het Schip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij *J. L. Gellee.* — Sluit 25. Mei

Het Schip *de Jonge Gerbrand*, Kapt. R. C. Jaski. — Adres bij J. L. Gellee.

Het Schip *Sophia Cicilia*, Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij *van West en de Haas* — Sluit 5 Junij.

Ter Drukkerij van FUCHS & Co.